

дърво, I сѣме, I многогодишно растеніе, I вредителна птица, I занаятчія, органътъ на слуха, органътъ на зрѣніето, органътъ на вкуса, органътъ на обоняніето, органътъ на осязаніето у челѣка.

91. Препишете отъ статіята тѣзи названія на дѣйствія, които показватъ настоящее време, а не минало или бѣдущее.

53. Вълкъ.

Вълкътъ, на снага, твърдѣ прилича на таквози голѣмо куче, на което муцората е остра, ушитѣ му стърчатъ на горѣ, а упашката виси. Козината му е остра като на куче; колкото е по-студена страната, въ която живѣе вълкътъ, толкози козината му, както и на сичкитѣ животны е по-рунтава и по-гѣста. Тѣй природата защищава животнытъ отъ студа. Въ твърдѣ горещитѣ страны вълцы съвсѣмъ не са вѣдятъ. Въ образованнитѣ и въ гѣсто населеннитѣ страны почти истребиха вълцитѣ, защото вълцитѣ сѣ твърдѣ вредны, дивы, мѣкопитающы, пълтоѣдни животны. Вълкътъ търси *удиненіе*, защото той е твърдѣ предпазливъ, доро и страхливъ; вълкътъ живѣе въ лѣсоветѣ и въ тѣсенинитѣ горскы, вѣдаса и въ пространнитѣ безлюдны и безлѣсны полета. Вълкътъ живѣе въ дупкытъ на другы животны, или сами си изравя легловище. Вълчицата ущѣня пролѣтъ рожбытъ си слѣпы, за които ся грыже като найнѣжна майка; испървѣ тя ги гърми съ гърдытъ си и имъ дѣвче месо; По-сетнѣ имъ влаче дребны животны. Вълчицата крые рожбытъ си отъ вълка, да не ги изѣде. Вълцитѣ сѣ толкози кръвожедны, щото ѣдятъ сѣко живо месо и твърдѣ обычатъ мърша. Сѣко животно, което е по-слабо отъ него, бѣга отъ не-